

ANADOLU LİSESİ MATEMATİK ÖĞRETMENLERİNİN VE ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENME STİLLERİNİN BELİRLENMESİ

Süha YILMAZ*

Hasan ALTUN**

Özet

Bu çalışma Anadolu lisesinde görev yapmakta olan matematik öğretmenleri ile 10.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin öğrenme stillerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak, Kolb (1985) tarafından geliştirilen, Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkçeye çevrilen "Kolb öğrenme stilleri envanteri" kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini İzmir ilinin Karabağlar ilçesinde bulunan Nevvar Salih İşgören Anadolu Lisesi oluştururken; örneklemini ise aynı okulda çalışan 7 matematik öğretmeni ile 2012/2013 eğitim öğretim döneminde 10.sınıfta öğrenim gören 97 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın sonucunda araştırmaya katılan öğrencilerin %39,5'inin (38 kişi) özümseyen öğrenme stiline, %32,2'sinin (31 kişi) ayrıştırıcı öğrenme stiline, %17,7'sinin (17 kişi) değiştiren öğrenme stiline ve %10,6'sının (10 kişi) yerleştiren öğrenme stiline sahip olduğu görülmüştür; öğretmenlerin %71,4'ünün ayrıştırıcı öğrenme stiline, %28,6'sının özümseyen öğrenme stiline sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

***Anahtar Sözcükler:** Kolb öğrenme stili envanteri, Özümseyen öğrenme stili, Ayrıştırıcı öğrenme stili, Değiştiren öğrenme stili, Yerleştiren öğrenme stili*

Giriş

Son yıllarda ön plana çıkan ve ülkemizde de uygulamaya konulan yapılandırmacı yaklaşımla birlikte, aktif katılımın yanı sıra bireysel farklılıklara da önem vermeye başlanmıştır. Buna göre, öğrencilerin birbirlerinden farklı olduklarını kabul edip onların çeşitli öğrenme şekillerine sahip oldukları gerçeğinden hareketle eğitim sürecini organize etmek gerekmektedir. Bunun için öncelikle öğrencilerin öğrenme stilleri belirlenmelidir. Eğer bireylerin öğrenme stillerinin ne olduğu belirlenirse, bu bireylerin nasıl öğrenebileceği ve onlara nasıl bir öğretim tasarımı uygulanabileceği de daha kolay bir biçimde kestirilebilir (Babadoğan, 2000). Öğrenme stilleri her bir öğrencinin yeni ve zor bilgiyi öğrenmeye hazırlanırken, öğrenirken ve

* Yrd. Doç. Dr.; Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi, İlköğretim Matematik Eğitimi Bölümü

** Doktora Öğrencisi; Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi, İlköğretim Matematik Eğitimi Bölümü. Matematik öğretmeni, Karabağlar Nevvar Salih İşgören Anadolu lisesi

hatırlarken farklı ve kendilerine özgü yollar kullanmasıdır (Boydak, 2005). Öğrencilerin bireysel farklılıklarını ve öğrenme stillerini dikkate alarak geliştirilen öğretimin, öğrencilerin akademik başarısına ve tutumlarına olumlu etkisinin olduğu literatürde ki pek çok araştırmada yer almaktadır (Bozkurt & Aydoğdu, 2009; Dikkartın, 2006; Demirkaya, 2003; Mutlu, 2004; Peker, 2003; Uzuntiryaki, Bilgin & Geban, 2003).

Öğrenme stili araştırmaları 1940'lı yıllarda başlamış ve 1970'lerde yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Guild'e göre eğitimcilerin yaygın olarak kullandığı üç farklı öğrenme stili yaklaşımı vardır. Bunlardan birincisi, kişisel farkında olma görüşüdür. Bu aslında bütün öğrenme stili kuramlarında da dile getirilmektedir. Fakat Gregorc gibi bazı eğitimciler diğerlerinden daha fazla bunu vurgularlar. İkincisi, müfredat tasarımı ve öğretim süreçlerine uygulama görüşüdür. Bireylerin farklı yöntemlerle öğrendikleri bilindiğinde, çok yönlü öğretim modelleri kullanılabilir. Bu yaklaşımı benimseyen araştırmacılar; Kolb, McCarthy, Butler ve diğer bazı araştırmacılarıdır. Üçüncü yaklaşım, tanısallıktır. Bireylerin anahtar denebilecek öğrenme stili öğeleri teşhis edilir ve mümkün olduğu kadar bu öğeler bireysel farklılıklar için hazırlanacak öğretim ve materyallerle eşleştirilir. Bu yaklaşımı benimseyenler arasında Rita Dunn, Kenneth Dunn, Marie Carbo gösterilebilir.

Öğrenme stili terimi, son yıllarda özellikle David A. Kolb'un "Yaşantısallık öğrenme kuramı"nın bir uzantısı olarak öğrenme terminolojisine girmiştir. Kolb'a göre bireyler kendi yaşantılarından, deneyimlerinden öğrenirler ve bu öğrenmenin sonuçları güvenli bir şekilde değerlendirilebilir.

Kolb'a göre; yeni bilgi, beceriler veya tutumlar yaşantısallık öğrenmenin dört biçimi içinde yer almasıyla gerçekleştirilebilir. Öğrencilerin etkin olabilmeleri için dört farklı yeteneğe ihtiyaçları vardır. Bunlar; somut yaşantı (concrete experience) yetenekleri, yansıtıcı gözlem (reflective observation) yetenekleri, soyut kavramsallaştırma (abstract conceptualization) yetenekleri ve aktif yaşantı (active experimentation) yetenekleridir. Yani; öğrenciler önyargı olmaksızın kendilerini yeni yaşantılara açık tutabilmeli, pek çok açıdan yaşantılarını gözlemleyebilmeli ve yansıtılabilmeli, gözlemlerini mantıksal olarak sağlam kuramlar içine oturtabilecekleri kavramlar oluşturabilmeli, problem çözme ve karar verme aşamalarında bu kuramları kullanabilmelidirler. Eğer bireylerin öğrenme stillerinin ne olduğu belirlenirse, bireylerin nasıl öğrendiği ve nasıl bir öğretim tasarımı uygulanması gerektiği daha kolay bir şekilde anlaşılabilir. Böylece öğretmen öncelikle kendisi için, sonra da öğrenci için buna uygun öğretim ortamları oluşturabilir.

Kolb'e göre öğrenme sürecinin iki temel boyutu vardır. Bunlardan birincisi; soyut kavramsallaştırmadan somut yaşantıya uzanır. İkincisi, aktif yaşantıdan yansıtıcı gözleme uzanır. Kolb öğrenme stili modelinde somut yaşantı ve soyut kavramsallaştırma bireyin bilgiyi nasıl algıladığını, yansıtıcı gözlem ve aktif yaşantı bireyin bilgiyi nasıl işlediğini açıklar. Yani Kolb öğrenme stili modeline göre bireyler bilgiyi hissederek veya düşünerek algılar; izleyerek veya yaparak işlerler. Kolb yaşantısallık öğrenme kuramını; somut yaşantı, yansıtıcı gözlem, soyut kavramsallaştırma ve aktif yaşantı yeteneklerini içeren dört aşamalı bir döngü olarak tanımlamıştır. Burada

bireyin öğrenme stilini tek bir yetenek belirlememektedir. Her bir bireyin öğrenme stili, dört öğrenme yeteneğinin bileşenidir. 1976 yılında Kolb tarafından geliştirilen ve eleştiriler sonucunda 1985 yılında yine Kolb tarafından düzenlenen öğrenme stili envanterindeki puanlar; bireyin soyuttan somuta, aktiften yansıtıcıya kadar farklı tercihlerini ortaya koymaktadır. Aşkar ve Akkoyunlu tarafından yapılan çalışmada Kolb öğrenme stili envanterinin Türkiye’de uygulanabileceği belirtilmiştir. Bireylerin puanları toplamı ile bireyin hangi öğrenme stiline sahip olduğu belirlenir. Bu öğrenme stilleri; değiştiren, özümseyen, ayrıştıran ve uyumsayan (yerleştiren) öğrenme stilleridir.

Bu öğrenme stillerine sahip bireylerin temel özellikleri aşağıda verilmiştir.

Değiştiren (Divergent) Öğrenme Stili

Değiştiren öğrenme stiline sahip bireylerin, somut yaşantı ve yansıtıcı gözlem öğrenme yetenekleri baskındır. Bu bireylerin en önemli özellikleri; düşünme yeteneği, anlam ve değerlerin farkında olmalarıdır. Somut durumları pek çok açıdan gözden geçirmek ve ilişkileri anlamlı bir şekilde organize etmektir. Bu stilde eylemden ziyade gözleyerek uyum sağlama vurgulanır.

Özümseyen (Assimilator) Öğrenme Stili

Özümseyen öğrenme stiline sahip bireylerin baskın olduğu öğrenme yetenekleri, soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlemdir. Bu bireylerin en önemli özellikleri, kavramsal modelleri oluşturma yeteneklerinin olmasıdır. Ayrıştıran öğrenme stiline sahip bireylerdeki gibi, bu bireyler de sosyal konular üzerine daha az odaklanırlar; soyut kavramlar ve fikirlerle daha çok ilgilidirler. Fikirler bu bireylerin pratik değerleriyle daha az yargılanırlar. Burada kuramların mantıksal olarak sağlam ve kesin olması daha önemlidir. İzleyerek ve düşünerek öğrenme söz konusudur.

Ayrıştıran (Converger) Öğrenme Stili

Ayrıştıran öğrenme stiline sahip bireyler, temel olarak soyut kavramsallaştırma ve aktif yaşantı öğrenme yetenekleri baskın olan bireylerdir. Bu bireylerin en önemli özellikleri; problem çözme, karar verme, fikirleri pratikte uygulama, fikirlerin mantıksal analizini yapma ve sistematik plânlama yapmadır. Bu öğrenme stiline ayrıştıran denmesinin nedeni, bu stile sahip bireylerin bir soru veya bir problem için bir tek doğru cevap veya çözümün olduğu geleneksel (conventional) zekâ testleri gibi durumlarda en iyi olmalarıdır.

Yerleştiren (Accomodator) Öğrenme Stili

Bu bireylerde, somut yaşantı ve aktif yaşantı öğrenme yetenekleri baskındır. En önemli özellikleri; bir şeyler yapma, plânlama yapma ve yeni deneyimler içinde yer almalarıdır. Bu stilde; fırsat arama, risk alma, eylemde bulunma vurgulanır. Bu öğrenme stiline yerleştiren denmesinin nedeni; bu stile sahip bireyler, öğrenme durumunda açık fikirlidirler ve değişimlere karşı kolaylıkla uyum sağlarlar. Yaparak ve hissederek öğrenme söz konusudur.

Öğrencilerin öğrenme stilleri bilindiğinde; kullanılabilir öğretim stratejileri, öğretim yöntem ve teknikleri, gerekli öğretim materyalleri daha rahat bir şekilde seçilebilecektir. Bir sınıfta tek bir öğrenme stiline sahip bireyler olmayıp her bir öğrenme stiline sahip bireyler olabilir. Bu durumda tek bir öğrenme stiline yönelik öğretim yerine, her bir öğrenme stiline hitap eden bir öğretim sunmak gerekir. Öğrenme stili envanterini kullanarak öğretmenler öğrencilerinin öğrenme stilleri hakkında bilgi sahibi olabilirler. Yapacakları eğitimde sadece bir gruba yönelik öğretimi değil, sınıf içindeki her bir gruba yönelik öğretimi gerçekleştirebilirler. Bu şekilde sınıftaki başarı düzeyinin ortalama bir puan çevresinde olmasının sağlanabileceği, sınıfta başarılı ve başarısız öğrenciler arasında aşırı uçurumların ortadan kaldırılacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada Anadolu lisesinde öğrenim gören öğrencilerin ve matematik öğretmenlerinin öğrenme stillerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırmanın Modeli: Bu araştırma, ilişkisel tarama modelinde yapılmış betimsel bir çalışmadır. Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır (Karasar, 2005).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın çalışma grubunu İzmir ili Karabağlar ilçesinde bulunan Nevvar Salih İşgören Anadolu Lisesi 10.sınıfta öğrenim gören öğrenciler ile lisede görev yapan matematik öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmada 7 matematik öğretmeni ve 96 öğrenciye ulaşılmıştır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek üzere Kolb (1985) tarafından geliştirilmiş, Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkçeye çevrilmiş, geçerlilik ve güvenlik çalışmaları yapılmış olan 12 Maddelik “Kolb öğrenme Stilleri Envanteri” kullanılmıştır. Envanter her birinde 4 seçenek olan 12 durumu kapsamaktadır. Envanterde her durum için “en uygun olan 4, ikinci uygun olan 3, üçüncü uygun olan 2 ve en az uygun olan 1” biçiminde seçenekleri olan dördü derecelene ölçeği bulunmaktadır. Bunlardan birincisi somut yaşantı, ikincisi yansıtıcı gözlem, üçüncüsü soyut kavramsallaştırma, dördüncüsü aktif yaşantı yeteneğine ilişkin ifadelerdir.

Verilerin Analizi: Verilerin analizinde frekans (f) ve yüzde (%) kullanılmıştır.

Bulgular ve Yorumlar

Araştırmaya katılan öğrencilere ve matematik öğretmenlerine uygulanan öğrenme stili envanterine verilen cevaplar, Kolb (1985) öğrenme stili envanterinin normları kullanılarak analiz edilmiştir. Öğrenme stillerinin tespitinde öğrenme

yeteneği puanlarının etkileşimi söz konusudur. Tablo 1’de öğrencilerin öğrenme stillerinin dağılımları ve yüzdeleri verilmiştir. Tablo 2’de ise öğretmenlerin öğrenme stillerinin dağılımları ve yüzdeleri verilmiştir.

Tablo 1. Anadolu Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Yüzde ve Frekansları

| Öğrencilerin Öğrenme Stilleri | <i>f</i> | % | Kız | Erkek |
|-------------------------------|----------|-------|-----|-------|
| Özümseyen Öğrenme Stili | 38 | %39,5 | 17 | 21 |
| Ayrıştırıcı Öğrenme Stili | 31 | %32,2 | 15 | 16 |
| Değiştiren Öğrenme Stili | 17 | %17,7 | 10 | 7 |
| Yerleştiren Öğrenme Stili | 10 | %10,6 | 8 | 2 |

Tablo1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin %39,5’i (38 kişi) kavramsal modelleri oluşturma, ayrıştırıcı öğrenme stiline sahip bireylerdeki gibi, bu bireylerde de sosyal konular üzerine daha az odaklanarak, soyut kavramlar ve fikirlerle daha çok ilgilenen, izleyerek ve düşünerek öğrenmenin önemli olduğu özümseyen öğrenme stiline sahip olduğu.

%32,2’si (31 kişi) problem çözüme, karar verme, fikirleri pratikte uygulama, fikirlerin mantıksal analizini yapma ve sistematik plânlama yapabilme yeteneklerini içinde ihtiva eden ayrıştırıcı öğrenme stiline sahip olduğu.

%17,7’si (17 kişi) düşünme yeteneği, anlam ve değerlerin farkında olmaları, somut durumları pek çok açıdan gözden geçirmek ve ilişkileri anlamlı bir şekilde organize etme ve eylemden ziyade gözleyerek uyum sağlama özelliklerini içeren değiştiren öğrenme stiline sahip olduğu.

%10,6’sı (10 kişi) bir şeyler yapma, plânlama yapma ve yeni deneyimler içinde yer alma, fırsat arama, risk alma, eylemde bulunma, değişimlere karşı kendi kendilerine uyum sağlama, yaparak ve hissederek öğrenme söz konusunun ön planda olduğu yerleştiren öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir.

Tablo 2. Anadolu Lisesi Öğretmenlerinin Öğrenme Stillerinin Yüzde ve Frekansları

| Öğretmenlerin Öğrenme Stilleri | <i>f</i> | % | Kız | Erkek |
|--------------------------------|----------|-------|-----|-------|
| Özümseyen Öğrenme Stili | 5 | %71,4 | 1 | 4 |
| Ayrıştırıcı Öğrenme Stili | 2 | %28,6 | 1 | 1 |

Tablo 2 İncelendiğinde araştırmaya katılan öğretmenlerin %71,4 ayrıştırıcı öğrenme stiline , %28,6 özümseyen öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Kolb (1985) tarafından geliştirilmiş, Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkçeye çevrilmiş olan, “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri” 18 ile 60 yaş arasındaki 1446 yetişkinden elde edilmiştir. Örnekleme çeşitli meslek grupları bulunmaktadır. Envanterden elde edilen puanlara göre bireye en uygun olan öğrenme şekli belirlen-

mekte ve bireyin öğrenme stilini geliştirmek için neler yapabileceği önerilmektedir. Örneğin; yerleştiren öğrenme stilinde yer alan bireylerin öğrenmelerini geliştirmek için insanlarla daha çok ilişkiye girmeleri, yeni olanaklar araştırmaları ve kendileri için belli amaçlar seçmeleri gerektiği vurgulanmıştır. Değiştiren öğrenme stili içerisinde yer alanların değerlere ve diğer insanların duygularına daha fazla duyarlı olmalarını, yeni fikirlere karşı açık olmaları gerektiği vurgulanmaktadır. Ayırıştırıcı öğrenme stilinde yer alan bireylerin ise öğrenme yeteneklerini düşünmede yeni yollar, karar vermede daha pratik çözümler geliştirmeleri gerektiği belirtilmiştir (Kolb, Baker ve Dixon,1985). Bu envantere göre bireylerin alanlarına (sosyal bilimler, fen bilimleri gibi) göre de farklılık göstermektedir (Koln, 1985). Tablo 3'te her bir öğrenme stili için içerisinde yer alabilecek meslekler gösterilmiştir.

Tablo 3. Öğrenme Stili ve Meslek İlişkisi

| Öğrenme Stilleri | Meslek alanları |
|----------------------------|--|
| Özümseyen Öğrenme Stili | Eğitim Sosyoloji Kütüphanecilik Hukuk Matematik Öğretmenlik Biyoloji |
| Ayırıştırıcı Öğrenme Stili | Ekonomi Mühendislik Fizik Bilgisayar bilimleri Tıp |
| Değiştiren Öğrenme Stili | Edebiyat Sanat / Tiyatro Gazetecilik Psikoloji Sosyal çalışma |
| Yerleştiren Öğrenme Stili | Yönetim Kamu yönetimi Eğitim yönetimi Bankacılık Pazarlamacılık |

Tablo 3'ten de görülebileceği gibi yönetim, kamu yönetimi, bankacılık gibi meslekler yerleştiren öğrenme stili içerisinde yer alırken; sanat, gazetecilik, sosyal çalışma gibi meslekler değiştiren öğrenme stili içerisinde yer almaktadır. Buna karşılık; ekonomi, fizik ve tıp gibi meslekler ayırıştırıcı öğrenme stiline, eğitim, kütüphanecilik, biyoloji gibi meslekler özümseyen öğrenme stilleri içerisinde yer almaktadır (Aşkar, Akkoyunlu, 1993).

Tablo 3 incelendiğinde öğrenme stilleri ile meslek ilişkisinde matematik alanının, özümseyen öğrenme stiline yer almasına rağmen yapılan çalışmaya katılan matematik öğretmenlerinin %71,4 ayırıştırıcı öğrenme stiline, %28,6 özümseyen öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Bu da gösteriyor ki birey, sahip olduğu öğrenme stili içerisindeki meslek gruplarının dışında başka bir meslek grubu içinde olabilir.

Sonuç ve Öneriler

96 lise 10.sınıf öğrencisinin ve 7 lise matematik öğretmeninin katıldığı bu araştırmada, öğrencilerin hangi öğrenme stillerine sahip oldukları tespit edilmiştir. Sınavla öğrenci alan Anadolu Lisesinin 10.sınıf öğrencilerinin büyük bir kısmının; özümseyen öğrenme stili ve ayırıştırıcı öğrenme stiline sahip olduğu, geri kalan öğrencilerin de değiştiren öğrenme stili ile yerleştiren öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Öğrencilerin derslerine giren matematik öğretmenlerinin çoğunun ayırıştırıcı öğrenme stiline sahip olduğu görülmüştür.

Sonuçlardan da görüldüğü gibi bir sınıf ortamında tek bir öğrenme stiline sahip bireyler değil; farklı öğrenme stillerine sahip bireyler de bulunabilmekte, ayrıca matematik öğretmenlerinin de tek bir öğrenme stiline sahip olmadıkları görülmüştür. Matematik öğretmenlerinin hangi öğrenme stiline sahip olursa olsun bütün öğrenme stilleri hakkında bilgi sahibi olması gerekmektedir.

Bu sonuçların ışığında şu öneriler dikkate alınabilir:

- Matematik dersinde matematik öğretmenleri sınıf ortamında seçeceği yöntem ve teknikleri sadece bir öğrenme stiline göre değil, sınıfın tamamını kapsayacak biçimde seçmeye dikkat etmelidir.
- Envanterden elde edilen puanlara göre bireye en uygun olan öğrenme şekli belirlenerek bireyin öğrenme stilini geliştirmek için neler yapılabileceği hakkında çalışmalar yapılabilir.
- Öğretmen öğrenme stili envanterini uygulayarak sınıflarındaki öğrencilerinin öğrenme stilleri hakkında bilgi sahibi olabilir ve gerekli öğretim modellerini, gerekli ders içi ve ders dışı eğitim-öğretim materyallerini daha uygun biçimde seçebilirler.
- Öğretmenler dört öğrenme stilini de dikkate alarak bir öğretim ortamı oluşturmalıdırlar. Bu şekilde öğrenciler sahip oldukları öğrenme stili dışındaki öğrenme stiline sahip bireylerin de ilgilerinden, yeteneklerinden yararlanabilirler.

- Anne ve babaların çocuklarının hangi öğrenme stilline sahip olduğunu bilmesi onları daha iyi anlamalarını sağlayarak uygun bölüm ve meslek seçimine yönlendirmelerine faydası olacaktır.
- Hizmet öncesi ve hizmet içi öğretmen eğitiminde öğrenme stilleri ve öğrenme stillerine uygun öğretim konusunda öğretmen adaylarına ve mevcut öğretmenlere gerekli eğitim verilebilir.

Kaynakça

- AŞKAR, P., AKKOYUNLU, B. (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri, Eğitim ve Bilim.
- BABADOĞAN, C. (2000), Öğretim Stili Odaklı Ders Tasarımı Geliştirme. Milli Eğitim Dergisi, 147, (<http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/indexarsiv2.27.10.2010>).
- BOYDAK, H. A. (2005). Öğrenme Stilleri. Beyaz Yayınları, Beşinci Baskı, 130 s, İstanbul.
- BOZKURT, O., AYDOĞDU, M. (2009). İlköğretim 6. Sınıf Fen Bilgisi Dersinde Dunn ve Dunn Öğrenme Stili Modeline Dayalı Öğretim ile Geleneksel Öğretim Yönteminin Öğrencilerin Akademik Başarı Düzeyleri ve Tutumlarına Etkisinin Karşılaştırılması, İlköğretim Online, 8 (3), 741-754.
- KOLB, David. (1984). Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development. New Jersey: Prentice Hall, Inc. a.g.e., s.1-5.,a.g.e., s.12-13.,a.g.e., s.15-18.
- KARASAR, N. (2005). Bilimsel Araştırma Yöntemi – kavramlar-ilkeler-teknikler-. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- KOLB, D., BAKER, R. ve DIXON, N. (1986). Personal learning Guide, Self- Study booklet Boston: McBer and Company,
- KOLB, (1985). D. Learning Style Inventory: Self Scoring Inventory and Interpheistion Booklet.Boston: McBer and Company.

DETERMINATION OF LEARNING STYLES OF ANTOLIAN HIGHSCHOOL MATHEMATICS TEACHERS AND STUDENTS

Süha YILMAZ*

Hasan ALTUN**

Abstract

This study aims to examine the learning styles of mathematics teachers working in Anatolian High Schools and students studying in tenth grade. As a method of data collection, Kolb (1985) Learning Styles Inventory, which was developed by Kolb and translated by Petek Aşkar and Buket Akbulut (1993), is used. While Karabağlar Nevvar Salih İşgören Anatolian Highschool, located in Karabağlar district of İzmir Province, constitutes the research region, sampling, moreover, consists of 7 mathematics teachers working at the same school and 97 students studying in tenth grade of 2012/2013 academic year. As a result of the research it is seen that the %39,5 (38 individuals) of participated students had Assimilating learning style, % 32,2 (31 individuals) had Diverging learning style, %17,7 (17 individuals) had Converging learning style and %10,6 (10 individuals) had Accommodating learning style, on the other hand, it is concluded that the % 71,4 of the teachers had Diverging learning style and %28,6 had Assimilating learning style.

Key words: Kolb Learning Styles Inventory (ÖSE), Divergent Learning Styles, Assimilator Learning Styles, Converger Learning Styles, Accomodator Learning Styles

* Assistant Prof.Dr.; Dokuz Eylül University, Faculty of Education, Department of Primary School Mathematics Teaching Education

** PhD Student, Dokuz Eylül University, Faculty of Education, Department of Primary School Mathematics Teaching Education, Mathematics Teacher, Karabağlar Nevvar Salih İşgören Anatolian High School